

متن پرسش

با سلام و عرض ارادت: در مورد تفسیر آیه شریفه «اهو لَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخْرُ مُتَشَابِهَاتٌ ... وَ مَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَ الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَأَمَّنَّا بِهِ كُلٌّ مِّنْ عِنْدِ رَبِّنَا» عده ای معتقدند که راسخون فی العلم را باید عطف بر الله بگیریم. برای تایید این سخن روایات متعددی نیز وارد شده علاوه براین، این دسته معتقدند که بسیار بعید به نظر می‌رسد که در قرآن، آیاتی باشد که اسرار آن را جز خدا نداند؛ چرا که این آیات برای تربیت و هدایت مردم نازل شده است و چگونه ممکن است حتی پیامبری که قرآن بر او نازل شده از معنا و تأویل آن بی‌خبر باشد؟! در این صورت می‌توان ائمه را مصداق راسخون فی العلم در نظر گرفت. در این صورت تفسیر آیه بعدی «رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَ هَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ» نیز با گفته شما کمی متفاوت خواهد شد. شما فرمودید که در زمان نزول آیه فتنه جامعه اسلامی را فرا گرفته بود و راسخون فی العلم دعا می‌کنند که تحت تاثیر فتنه های منافقان که ناشی از تمسک به متشابهات قرآن است قرار نگیرند. در صورتی که ائمه از این امر مبرا هستند.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: اتفاقاً علامه طباطبایی «رحمة الله علیه» به جهت ادامه‌ی آیه و آیه‌ی بعد به این نتیجه می‌رسند که مصداق راسخون فی العلم که در این آیه هست نمی‌تواند امامان معصوم باشد، ولی راسخون فی العلم به معنایی که تأویل آیات را در اختیار دارند ائمه «علیهم السلام» هستند. موفق باشید